

## Hem&gt;Domstolsförfaranden&gt;Tvistemål&gt;Delgivning av rättsliga handlingar

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [sk](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till är dock redan färdig.

Swipe to change

engelska

## Delgivning av rättsliga handlingar

Slovakien

**1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?***Delgivning av handlingar*

Enligt tolkningen av rättspraxis avses med delgivning av handlingar de åtgärder som en domstol vidtar för att underrätta en part i ett mål eller ett ärende, eller en tredje part vars samarbete krävs, om hur målet eller ärendet fortskrider. Att parterna ges fullständig information om hur målet eller ärendet fortskrider är en viktig förutsättning för att kunna genomföra och avsluta domstolsförfaranden. En domstol får bara vidta åtgärder och fatta beslut i ett mål eller ett ärende om parterna har delgetts alla handlingar som de måste ha fått och känna till för att fortsätta förfarandet, använda ett rättsmedel, göra processinvändningar eller få tillgång till processuellt skydd. Samma sak gäller för andra handlingar som endast får inges inom en tidsfrist som fastställts i lag eller av domstolen. Framför allt är delgivning av domstolsavgöranden som avgör ett mål i sak en förutsättning för att ett avgörande ska vinna laga kraft och kunna verkställas. Det är viktigt att påpeka att § 45 ff i lag nr 99/1963, civilprocesslagen (*Zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok*), endast definierar de processuella aspekterna av delgivning av (juridiska) handlingar. Delgivning av en handling enligt materiella bestämmelser, dvs. inklusive en viljeytring i form av en handling, regleras av § 45 i lag nr 40/1964, civil lagen (*Zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník*). Det är stor skillnad mellan delgivning som grundas på materiella bestämmelser och delgivning som grundas på processuella bestämmelser, särskilt när det gäller delgivningens effekt, hur delgivningsprocessen avslutas och vilka rättsverkningar den får.

*Särskilda regler för delgivning av handlingar*

Genom att införa särskilda regler för delgivning av handlingar i civilprocesslagen har lagstiftaren velat upprätthålla principen om parternas likställighet och ett kontradiktoriskt domstolsförfarande. Ingen part får missgynnas i ett domstolsförfarande, och varje part måste få samma information om hur målet eller ärendet fortskrider. Parterna måste ges möjlighet att tillhandahålla det samarbete som krävs och att ta del av och bekanta sig med den andra partens yttranden och bevisning, alla handläggningsåtgärder som domstolen vidtar i målet och själva sakfrågan. Principen om parternas likställighet och det kontradiktoriska domstolsförfarandet är en grundläggande aspekt av rätten till en rättvis rättegång, som i Slovakien är en grundlagsskyddad rättighet (artiklarna 46–48 i den slovakiska konstitutionen, *Ústava Slovenskej republiky*) som grundas på artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

**2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?**

I vid mening kan all delgivning som sker enligt civilprocesslagen betraktas som formell delgivning, dvs. 1) vanlig delgivning (§ 46), 2) personlig delgivning (§ 47) och 3) delgivning genom anslag på en domstols anslagstavla (§ 47a). I strikt mening avses med formell eller officiell delgivning endast personlig delgivning av juridiska handlingar.

En domstol tillämpar det förfarande som fastställts för vanlig delgivning för alla handlingar där personlig delgivning inte krävs enligt lag.

En domstol använder sig av det kvalificerade delgivningssättet (dvs. personlig delgivning) om detta krävs enligt de relevanta bestämmelserna i civilprocesslagen, eller om domaren på grund av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet beordrar att detta delgivningssätt ska användas – ett typexempel är en skriftlig kallelse till domstolsförhandling, där det enligt lag inte är obligatoriskt med personlig delgivning, men där domaren i regel beordrar att detta delgivningssätt ska användas. Enligt lag är personlig delgivning obligatorisk vid upplysning om möjligheten att begära att handlingar ska delges till en alternativ adress (§ 49.5), en stämningsansökan med bilagor (§ 79.4, § 114.2), ett beslut om inledande av ett rättsligt förfarande på domstolens eget initiativ (§ 81.3), ett ändringsförslag (§ 95.1), ett föreläggande om att svaranden är skyldig att yttra sig över förslaget (§ 114.4), en dom (§ 158.2), ett betalningsföreläggande som delges svaranden (§ 173.1), ett europeiskt betalningsföreläggande som delges svaranden (§ 174a.2), ett föreläggande om gottgörelse som delges svaranden (§ 174b.4, § 173), ett föreläggande om att betala en faktura eller revers (check) som delges svaranden (§ 175.1), vissa typer av förelägganden i samband med bouppteckningar (§ 175a.3), information om följderna av att avsäga sig ett arv (§ 175i.2), ett beslut i ett mål om förvaltning av egendom (§ 185a.3), ett föreläggande i ett mål om inlösen av instrument (§ 185j.2), ett beslut om verkställighet av ett avgörande genom löneutmätning (§ 282.2, § 294.3), ett beslut om verkställighet av ett avgörande om utmätning av pengar på bankkonto och meddelande om att det beslut som delges banken inte kan överklagas (§ 306, § 307.1), och ett beslut om verkställighet av ett avgörande genom utmätning av tredje mans bankmedel (§ 313.2). En domstol använder sig av delgivning i form av anslag på sin anslagstavla om detta föreskrivs i lag och domstolen inte vet vilka parterna i målet är eller var de uppehåller sig.

**3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?**

Domstolen är den myndighet som har ansvaret för att juridiska handlingar delges. Delgivningen av juridiska handlingar sker i första hand av domstolen själv (antingen direkt vid en domstolsförhandling eller genom anställda vid domstolen) eller per post. Enligt lag är det emellertid även tillåtet för domstolen att delge handlingar med hjälp av en exekutionstjänsteman, en kommunal myndighet, den relevanta avdelningen inom polisen (*Policajný zbor*) och, i de fall som anges i den relevanta lagstiftningen, det slovakiska justitieministeriet (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) (för personer som åtnjuter diplomatiska privilegier och diplomatisk immunitet, eller andra personer som befinner sig i dessa personers hem eller personer som ska delges handlingar i byggnader eller rum som omfattas av diplomatisk immunitet; ministeriet används även för delgivning i andra länder såvida inte annat fastställs i en internationell konvention, ett bilateralt fördrag om rättsligt bistånd eller en rådsförordning (EU-förordning)).

Delgivning av personer som avtjänar fängelsestraff eller sitter häktade genomförs av de kriminalvårdsanstalter eller häkten där personerna har placerats. Delgivning av personer inom sluten medicinsk vård eller som har intagits på sjukhus genomförs av ledningen för den relevanta vårdinrättningen. Samma förfarande används i tillämpliga fall för personer som bor på behandlingshem för ungdomar eller andra ungdomsboenden. Handlingar som ska delges medlemmar av Slovakiens försvarsmakt som utför särskild tjänst, och yrkessoldater i statlig tjänst, får delges av respektive befälhavare. Handlingar som ska delges medlemmar av försvarsmakten som inte bor i byggnader ägda av försvarsmakten delges direkt till dessa personer.

**4 Adressuppgifter**

#### 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

I sådana fall försöker den slovakiska myndigheten alltid aktivt att fastställa var adressaten för närvarande befinner sig, i första hand genom att hänvisa till det slovakiska folkbokföringsregistret (*Register obyvateľov Slovenskej republiky*), som är elektroniskt kopplat till domstolens informationssystem. Domstolen kan snabbt ta reda på vilken fast eller tillfällig bostadsadress som anges i registret (om en sådan adress finns). Socialförsäkringsmyndigheten (*Sociálna poisťovňa*) samarbetar också elektroniskt med de slovakiska domstolarna via domstolsregistret, och en domstol kan begära att få ta del av vissa uppgifter som har registrerats av socialförsäkringsmyndigheten, framför allt den adress till en part i målet som förtecknas i socialförsäkringsmyndighetens register och namnet på partens nuvarande eller tidigare arbetsgivare (via arbetsgivaren går det ibland att ta reda på var parten för närvarande befinner sig, eller så kan en handling delges direkt till arbetsplatsen om omständigheterna i det enskilda fallet tillåter detta). Om det enligt lag är tillåtet får en domstol begära hjälp av kommunala myndigheter, den statliga förvaltningens lokala myndigheter, polisen och andra offentliga myndigheter och juridiska och fysiska personer som innehar ett verksamhetstillstånd för att fastställa var en part i målet (adressaten) för närvarande befinner sig. I förekommande fall kan domstolen även fråga andra personer (t.ex. släktingar) som kan veta var adressaten befinner sig.

#### 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Som angavs ovan har de slovakiska domstolarna via domstolsregistret direkt tillgång till uppgifterna i det slovakiska folkbokföringsregistret. Parter i ett mål kan begära ut uppgifter från det slovakiska folkbokföringsregistret (bekräftelse på eller skriftligt meddelande om var en person befinner sig). För detta tas en administrativ avgift på fem euro ut.

#### 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Enligt de uppgifter som det slovakiska justitieministeriet förfogar över godtar de slovakiska domstolarna i regel sådana framställningar och vidtar åtgärder för att fastställa en sådan persons aktuella adress och beviljar därmed framställan. De använder då de förfaranden som beskrevs i föregående punkter.

#### 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Som påpekades i punkt 3 delges en domstol i första hand handlingar direkt eller per post, men enligt lag är det även tillåtet för domstolen att delge handlingar med hjälp av en exekutionstjänsteman, en kommunal myndighet, den relevanta avdelningen vid polisen eller justitieministeriet. Delgivning av personer på boenden kan utföras av personal på boendena, medan befälhavare används för delgivning av medlemmar av försvarsmakten och yrkessoldater.

En domstol avgör vilket delgivningssätt som ska användas utifrån vilken typ av handling det rör sig om och om domstolen vet vem adressaten är och var denne uppehåller sig. I civilprocesslagen skiljer man mellan vanlig delgivning, personlig delgivning och delgivning genom anslag på domstolens anslagstavla. Domstolar delger de flesta handlingar per post, antingen genom rekommenderade brev (vanlig delgivning) eller genom officiella skrivelser (personlig delgivning).

Vid vanlig delgivning delger domstolen handlingen på mottagarens bostadsadress, säte (verksamhetsplats), arbetsplats eller där det går att hitta adressaten. Som påpekades i punkt 2 använder domstolen personlig delgivning om denna form av delgivning föreskrivs i lag (t.ex. för en dom) eller efter beslut av domaren eller domstolens ordförande (vanligtvis för en stämning etc.).

Vid delgivning genom anslag på domstolens anslagstavla anses en handling delgiven den femtonde dagen efter det att den anslags. Enligt civilprocesslagen är en domstol skyldig att delge handlingar genom anslag på sin anslagstavla i bouppteckningsmål om dessa rör en uppmaning till fordringsägare att registrera sina fordringar inom en fastställd frist (§ 175n) eller ett beslut om likvidation av kvarlåtenskap (§ 175t.2, eller om egendom ska levereras till ett annat land (§ 175z.2)), i mål om förvaltning av egendom om dessa rör ett beslut om att den förvaltade egendomen ska övergå till staten (§ 185g.1), i mål om inlösen av instrument om dessa innehåller en kallelse till innehavaren om att inställa sig vid domstolen och lägga fram instrumentet eller inkomma med invändningar (§ 185m.2), och när en skrivelse som innehåller ett beslut om en begäran om utfärdande av ett tillfälligt betalningsföreläggande enligt § 76.1 g returneras från den adress som uppgetts av en part i målet som inte längre delar den adressen.

#### Andra alternativa delgivningssätt än surrogatdelgivning

I civilprocesslagen anges även vissa extraordinära delgivningssätt för delgivning av handlingar till fysiska personer:

##### 1. Delgivning av handlingar genom att föra dessa till handlingarna i målet i enlighet med § 48.4

Om en handling inte kan delges en fysisk person (som inte är en enmansföretagare) på denna persons fasta eller tillfälliga adress, och det varken går att fastställa vart handlingar till denna person ska levereras eller för den som utsetts till förmyndare att företräda personen, meddelar domstolen ett beslut om att handlingar adresserade till denna person ska delges genom att föra dem till handlingarna i målet. Alla skäl som anges måste gälla under hela handläggningstiden (domstolen kan på eget initiativ upphäva beslutet om delgivning via handlingarna i målet). Beslutet anslås på domstolens anslagstavla till dess att ett lagakraftvunnet avgörande har meddelats. Handlingar som delges genom att de förs till handlingarna i målet anses delgivna sju dagar efter det att de upprättades.

##### 2. Delgivning av handlingar genom att deponera dem vid domstolen i enlighet med § 49.3

En domstol är skyldig (vanligtvis när målet eller ärendet inleds) att underrätta en part i målet eller ärendet om att denne har rätt att

- begära att handlingar ska delges på annan ort i Slovakien än den adress som angetts som partens fasta eller tillfälliga adress,
- utse ett delgivningsombud,

- deponera handlingar vid domstolen, vilket får till följd att en handling som skulle ha delgetts personligen anses delgiven om den returneras från den plats där delgivningen skulle ha ägt rum, eller från partens bostadsadress enligt det slovakiska folkbokföringsregistret, eller från det utsedda delgivningsombudet. Om, efter den lagenliga delgivningen av denna information, handlingar som ska delges personligen returneras som olevererade eller från det utsedda ombudet (surrogatdelgivning är inte tillåten, skriftlig information måste delges personligen) kan domstolen deponera alla efterföljande handlingar vid domstolen utom de handlingar som inte får delges genom surrogatdelgivning. De deponerade handlingarna anses i så fall delgivna. För att skydda en sådan part är domstolen enligt lag skyldig att till den parten översända en kopia av varje handling tillsammans med en anteckning om att handlingen anses ha delgetts genom att den deponerades vid domstolen sju dagar efter att den skickades iväg. Detta förfarande kan även användas om en handling som ska delges personligen returneras från den adress som i det slovakiska folkbokföringsregistret anges som partens fasta eller tillfälliga bostadsadress. I praktiken används denna praxis dock mycket sällan, eftersom parten riskerar att gå miste om möjligheten att lägga fram sina argument vid domstolen. Vid detta delgivningssätt är det juridiskt irrelevant huruvida parten bodde på eller använde delgivningsadressen. När detta delgivningssätt används är frågan dessutom om det, för att skydda partens rätt att underrättas om hur målet eller ärendet fortskrider, inte vore lämpligare att vid returnerandet av en handling använda sig av surrogatdelgivning (vid vilken det inte är relevant huruvida adressaten bodde på eller använde delgivningsadressen). Rent allmänt kan detta delgivningsinstrument användas av alla fysiska personer som inte är enmansföretagare. Enda villkoret är att de inte avtjänar ett fängelsestraff, sitter häktade eller är placerade på anläggningar för sluten vård och skyddsförvar. Detta delgivningssätt får inte heller användas för att delge personer som åtnjuter

diplomatiska privilegier och diplomatisk immunitet eller andra personer som befinner sig i dessa personers hem eller till vilka handlingar ska delges i en byggnad eller i ett rum som omfattas av diplomatisk immunitet.

**6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?**

På en parts begäran kan en domstol även delge handlingar elektroniskt. Parten måste i så fall meddela domstolen en e-postadress till vilken handlingarna kan skickas. En handling anses delgiven den femte dagen efter det att den skickades iväg, även om adressaten inte har läst den. Detta delgivningssätt föreskrivs för domstolsbeslut, stämningar, ansökningar om förelägganden, vittneskallelser och handlingar som delges personligen. Det begränsas därför inte av vilken typ av förfarande det rör sig om eller vem adressaten är, utan av vilken typ av handling som delges.

Enligt lag är det även tillåtet för parterna att inge inlagor till domstolen elektroniskt om de undertecknas med en elektronisk signatur (lag nr 215/2002 om elektroniska signaturer, som ändrar vissa lagar, i dess ändrade lydelse) som på ett tillförlitligt vis identifierar den person som skapade den elektroniska signaturen. Vid detta delgivningssätt tas en avgift ut av parterna i målet (0,10 euro per sida, minst tio euro för en stämningsansökan med bilagor och minst tre euro för andra inlagor med bilagor).

## 7 Indirekt delgivning

**7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?**

Som påpekades i punkt 5 använder en domstol sig av delgivning i form av anslag på sin anslagstavla om detta föreskrivs i lag och domstolen inte vet vilka parterna i målet är eller var de befinner sig. I sådana fall anses handlingen delgiven den femtonde dagen efter det att den anslogs.

*Surrogatdelgivning av handlingar som delges genom vanlig delgivning*

Om adressaten inte kan nås på sin bostadsadress, sitt säte (verksamhetsplats), sin arbetsplats eller någon annan plats, trots att adressaten är bosatt på eller använder den adressen som delgivningsadress, kan handlingen delges till en annan vuxen person som bor i samma lägenhet eller hus, eller som är anställd på samma arbetsplats, förutsatt att den personen är villig att garantera att handlingen vidarebefordras och inte har någon intressekonflikt i det mål eller ärende som handlingen rör. Om handlingen inte kan delges på detta sätt deponeras den på postkontoret eller hos den kommunala myndigheten, och adressaten uppmanas på lämpligt sätt att hämta ut handlingen. Handlingen anses ha delgetts den dag den returnerades till domstolen, även om detta skedde utan adressatens vetskap.

*Surrogatdelgivning av handlingar som delges genom personlig delgivning*

En handling som ska delges personligen får inte delges någon annan person för att vidarebefordras till adressaten. Om handlingens adressat inte kan lokaliseras trots att han eller hon är bosatt på eller använder delgivningsadressen underrättar delgivningsmannen på lämpligt sätt adressaten om att delgivningsmannen kommer att återkomma en annan gång för att delge handlingen. Datum och tidpunkt för återbesöket anges i underrättelsen. Om även det nya försöket att delge handlingen misslyckas deponerar delgivningsmannen handlingen på postkontoret eller hos den kommunala myndigheten och underrättar på lämpligt sätt adressaten om detta. Om adressaten inte hämtar ut handlingen anses den ha delgetts den dag den returnerades till domstolen, även om detta skedde utan adressatens vetskap.

En förutsättning för att surrogatdelgivning ska fungera är att adressaten är bosatt på eller använder delgivningsadressen och att adressaten därför kan ta emot handlingen omedelbart efter det att surrogatdelgivningen utfördes. Adressaten kan inte anses vara bosatt på eller använda delgivningsadressen om denne under en längre tid inte vistas på den adressen, och inte heller när adressaten under en kort tid vistas utanför sin bostadsort, t.ex. är på semester, affärsresa etc.

I civilprocesslagen föreskrivs ett särskilt system för delgivning med juridiska personer och fysiska personer som är enmansföretagare, vilka har ett strikt ansvar för att den adress som anges i ett visst register är korrekt. I detta fall är det helt irrelevant om adressaten var bosatt på eller använde delgivningsadressen vid tidpunkten för delgivningen. Om en handling inte kan delges till en juridisk person på den adress som anges som den juridiska personens säte i bolagsregistret (*Obchodný register*) eller i något annat register som personen är upptagen i, och domstolen inte känner till någon annan adress, anses handlingen ha delgetts tre dagar efter det att den icke delgivna handlingen returnerades till domstolen, även om detta skedde utan adressatens vetskap. Domstolen tillämpar samma system för fysiska personer som är enmansföretagare, till vilka domstolen delger handlingar på den adress som anges som deras verksamhetsplats i bolagsregistret eller någon annat register (vanligtvis handelsregistret, *Živnostenský register*) som personen förekommer i.

**7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?**

Se svaren på frågorna 7.1 och 5 – Alternativa delgivningssätt

**7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?**

Delgivningsmannen informerar adressaten om att handlingen har deponerats på postkontoret eller hos den kommunala myndigheten genom att lämna ett skriftligt meddelande i adressatens (hem)brevlåda.

**7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?**

Om adressaten utan goda skäl vägrar att motta handlingen anses handlingen ha delgetts samma dag adressaten vägrade att ta emot den.

Delgivningsmannen ska informera adressaten om detta. Om delgivningen inte utfördes på ett lagenligt sätt (t.ex. om delgivningsmannen inte informerade adressaten om följderna av att vägra ta emot handlingen) saknar den rättsverkan.

## 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

**8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?**

Om mottagningsbevis krävs delar postkontoret (*Slovenská pošta, a.s.*, som är den traditionella tillhandahållaren av posttjänster) endast ut brevet om adressaten eller en bemyndigad mottagare (om brevet inte kan delas ut till adressaten) visar upp en giltig id-handling när handlingen tas emot, tillåter att id-handlingens nummer registreras och bekräftar mottagandet. Bemyndigade mottagare för en handling adresserad till en fysisk person är adressatens make och varje person äldre än 15 år som delar hus eller lägenhet med adressaten. Personlig delgivning av handlingar kan dock inte ske till dessa personer.

**8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.**

I så fall lämnar brevbäraren ett skriftligt meddelande i adressatens (hem)brevlåda om att handlingen har deponerats på postkontoret. Adressaten eller en bemyndigad mottagare får bekräfta mottagandet av handlingen inom en tidsfrist på 18 kalenderdagar. På adressatens begäran kan denna frist förlängas. Om handlingen inte hämtas ut innan tidsfristen löpt ut kan den inte delas ut, och posten returnerar den outdelade handlingen till avsändaren.

**8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?**

Tidsfristen är 18 kalenderdagar och kan förlängas på begäran av adressaten. Adressaten underrättas genom ett skriftligt meddelande i sin (hem)brevlåda.

**9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?**

Ja, ett mottagningsbevis. Som bevis på delgivningen av en juridisk handling är mottagningsbeviset en offentlig handling. Uppgifterna i mottagningsbeviset anses stämma, såvida bevis på motsatsen inte föreligger. En part som bestrider att uppgifterna i mottagningsbeviset stämmer (och gör gällande att det lagstadgade delgivningsförfarandet inte har följts) är skyldig att lägga fram bevis inför domstolen för att styrka dessa påståenden. Om en domstol delger en handling vid en domstolsförhandling noteras detta i förhandlingsprotokollet.

**10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?**

Se punkterna 5, 7.1 och 7.4 för alternativa delgivningssätt. Om delgivningen utfördes på ett rättsstridigt sätt måste delgivningen göras om. Enligt slovakisk lag är det inte möjligt att validera en ogiltig delgivning. Delgivning av handlingar som inte sker i enlighet med något av de föreskrivna delgivningssätten är inte rättsligt bindande och ger inte upphov till de lagstadgade rättsverkningarna.

**11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?**

Det tas inte ut någon avgift för delgivningen av juridiska handlingar, annat än i de fall då domstolen, på begäran av en av parterna i målet, delger juridiska handlingar till den andra parten med hjälp av en särskilt förordnad exekutionstjänsteman. Delgivningskostnaderna och exekutionstjänstemannens ersättning betalas av den part som begärde delgivning av exekutionstjänsteman. Resultatet av målet får aldrig vara ersättningsgrundande. Delgivningskostnaderna består av ett schablonbelopp på 6,64 euro för varje juridisk handling som delges.

Senaste uppdatering: 14/01/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.